

Алейникова Т.В.,

*викладач кафедри права та правоохоронної діяльності,
Державний університет «Житомирська Політехніка»*

Стужук А.В., студентка 3 курсу,

*Державний університет «Житомирська Політехніка»
м. Житомир*

УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ У СІМ'Ї

Головною проблемою людства є існування насильства. Насильство є широко розповсюдженим в сімейних стосунках. На сьогоднішній день багато держав та організацій в світі піднімають дану проблему на глобальному рівні. Адже, насилля – це жорстоке застосування сили чи влади проти незахищеної особи. Часто жорсткість застосовується проти слабкого полу чи особи, яка не має сил себе захистити.

За даними ООН кожна третя дівчина або жінка хоча б один раз в житті потерпала від фізичного та сексуального насилля. У світі близько 650 мільйонів жінок не мають право на вибір і часто заручниками раннього одруження. Також близько 3 мільярдів страждають від сімейного насильства і вони не мають правового захисту від законодавства своєї держави. Світові показники насильства зі сторони чоловічого полу сягають 70%, наслідками цього є смерть жінки чи дівчини, що досягає позначки 58% із загального числа. Отже, щодня від рук одного з членів власної родини гине 137 жінок [1].

В Україні жахлива статистика, щодо жертв які страждають від насилля в родині. Щороку в Україні від домашнього насильства гинуть 600 жінок [2].

Головною організацією в світі, яка займається боротьбою з насильством є Організація Об'єднаних Націй (ООН). Це покладено в двох її основних конвенціях – Лансаротській і Стамбульській, метою конвенцій є попередження насильства, захист постраждалих та «покінчення з безкарністю злочинців». В них зазначено план протидії з насильством, які всі країни світу повинні дотримуватися. Україна є однією з тих країн, яка одна з перших підписала дані конвенції, але у формулюванні, що виключає можливість ратифікацію.

Стамбульська конвенція – це перший законодавчо закріплений інструмент, котрий «створює вичерпну законодавчу рамку та підхід до боротьби з насильством проти жінок» та сфокусований на запобіганню домашньому насильству, захисті постраждалих та проваджені судових справ над обвинувачуваними злочинцями. Для поліпшення даної ситуації ООН закликає Верховну Раду України ратифікувати Стамбульську конвенцію. Це допоможе передусім поліпшити заходи запобігання насильству, а також виконувати міжнародні стандарти у роботі з жертвами.

Більшість людей бояться слово «гендер», яке вживається у цій конвенції. На їхню думку дана конвенція несе не зовсім боротьбу з насильством, а

навпаки вони лише позбавляють десятки тисяч людей права на юридичний захист, фінансову та психологічну підтримку.

Також, українським правоохоронцям та суддям варто вдосконалити навички роботи з жінками які стали жертвами і дітьми, які були свідками, і постраждали від насильства. Багато потерпілих бояться звернутися до правоохоронців за допомогою або до спеціалізованих організацій. Вони вважають, що краще терпіти насильство, щоб зберегти родину. Це входить в звичку, і ці жертви після довго перебування в даному середовищі бояться довіритись професіоналам. Вони потребують тривалого і важкого лікування, яке є важким психологічно та морально. Є проблема ще й в тому, що жертви кривдників отримують погрози від них, що ще більше посилює дану проблему.

Часто поширеною є практика, що на судових засіданнях жінки та діти свідчать в присутності кривдника, що посилює їхній страх перед ним і змушують їх нести не достовірну інформацію. Тобто правоохоронна та судова система замість того, щоб захищати жінок та дітей, травмують їх повторно.

Хоча Україна і ратифікувала Лансаротську конвенцію, у якій детально описано, як правоохоронцям слід спілкуватися з постраждалими. Кримінальний кодекс досі не містить відповідних змін. Тож на практиці ці норми майже не дотримуються, дані опитування свідчать, що лише 56% фахівців з 281 опитаних ознайомлені з положеннями цієї Конвенції.

Отже, Україна має перш за все ратифікувати Стамбульську конвенцію. Яка дасть змогу захистити свої права жінкам та дітям і знати, що вони матимуть захист від кривдника. За допомогою даної конвенцію удосконалити законодавство України. По-друге повинні проводитися тренінги для правоохоронців з психологами, щоб ті краще розумілися як спілкуватися з постраждалими від домашнього насильства. По-третє потрібно дотримуватися норм Лансаротської конвенції в якій детально описано процес вірного спілкування з потерпілими.

Список використаних джерел:

1. Домашнє насильство: жахлива статистика та алгоритм дії [Електронний ресурс] // маяк Media. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://mayak.media/read/card/53287/domashne-nasilstvo-zhahлива-statistika-ta-algoritm-dii>.

2. Хендель Н.В. В ООН ЗАКЛИКАЛИ ВЛАДУ УКРАЇНИ РАТИФІКУВАТИ СТАМБУЛЬСКУ КОНВЕНЦІЮ ПРО БОРОТЬБУ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ [Електронний ресурс] / Н. В. Хендель // Українське право. – 2020 . – Режим доступу до ресурсу: https://ukrainepravo.com/international_law/public_international_law/v-oon-zaklykaly-vladu-ukrayiny-ratyfikuvaty-stambulsku-konventsuyu-pro-borotbu-z-domashnim-nasyilstvo/.